

หลักสูตรอาชีพ จิตรกรรมไทยพื้นฐาน

จำนวน ๑๕ ชั่วโมง

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอทุ่งช้าง

ความเป็นมา

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นการพัฒนาประชากรของประเทศ ให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นการแก้ปัญหาการว่างงาน และส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์ ๒๕๕๕ ภายใต้กรอบเวลา ๒ ปี ที่จะพัฒนา ๕ ศักยภาพของพื้นที่ใน ๕ กลุ่มอาชีพใหม่ ให้สามารถแข่งขันได้ใน ๕ ภูมิภาคหลักของโลกเพื่อแข่งขันได้ในเวทีโลก" ตลอดจนกำหนดภารกิจที่จะยกระดับการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพขีดความสามารถให้ประชาชนได้มีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง โดยเน้นการบูรณาการให้สอดคล้องกับศักยภาพด้านต่างๆ มุ่งพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพและการมีงานทำอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึงและเท่าเทียมกัน ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน มีความสามารถเชิงการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคอาเซียนและระดับสากลซึ่งจะเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิตในรูปแบบใหม่ที่สร้างความมั่นคงให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ

จิตรกรรมไทย เป็นงานจิตรกรรมที่มีกระบวนการสร้างสรรค์ แนวความคิด กลวิธี เรื่องราวเนื้อหาสาระที่ดำรงภาพลักษณ์ และเอกลักษณ์ของงานจิตรกรรมไทย จิตรกรรมไทยเป็นแหล่งรวมข้อมูลแบบสหวิทยาการ หรือคลังขุมความรู้ จากอดีตถึงปัจจุบันที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นชนชาติอารยะเก่าแก่ ที่ยาวนานจวบจนถึงยุคสมัยที่วิทยาการเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าอย่างเช่นที่เราเห็นในปัจจุบัน หากจะกล่าวถึงความสำคัญในเรื่อง "คุณค่าของงานศิลป์" ก็ยังมีในหลายด้านด้วยกัน ทั้งในแง่คุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าในทางศิลปะ คุณค่าในเรื่องของการแสดงเชื้อชาติ สถาปัตยกรรม สังคมวิทยา ประเพณีและวัฒนธรรม ทศนคติค่านิยม หรือการศึกษา นิเวศวิทยา เรื่องราวเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาหรือแม้แต่เศรษฐกิจการท่องเที่ยว ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นความสำคัญของจิตรกรรมไทย จิตรกรพยายามรังสรรค์ให้เห็นถึงมิติคุณค่าในแง่มุมที่แตกต่างกัน ตามทัศนะของผู้สร้างสรรค์

การเรียนรู้จิตรกรรมไทยเปรียบเสมือนการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า ซึ่งช่วยฝึกฝนทั้งสมาธิ ความประณีต และความเข้าใจในสุนทรียศาสตร์ที่วิจิตรบรรจง การส่งเสริมหลักสูตรนี้ไม่เพียงแต่เป็นการรักษาเอกลักษณ์ของชาติ แต่ยังเป็นการปูพื้นฐานทักษะฝีมือขั้นสูงที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย อาทิ งานออกแบบลวดลายผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ หรืองานจิตรกรรมร่วมสมัยที่กำลังเป็นที่ต้องการในตลาดศิลปะสากล การสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ด้านนี้จึงเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับต้นทุนทางวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีวิชาชีพติดตัวที่มั่นคงและสามารถสร้างรายได้จากความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้อย่างยั่งยืน

หลักการของหลักสูตร

หลักสูตร จิตรกรรมไทยพื้นฐาน มีหลักการดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำ ที่เน้นการบูรณาการเนื้อหาสาระภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติจริง ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้จริงอย่างมีคุณภาพและมีคุณธรรมจริยธรรม

๒. มุ่งพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพและการมีงานทำอย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเท่าเทียมกัน สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง และเป็นบุคคลที่มีวินัยเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

๓. ส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่าย

๔. เน้นการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประกอบอาชีพให้เกิดรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอาชีพ

จุดมุ่งหมาย

๑. มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่ง
๒. ตัดสินใจประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม
๓. มีเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพ
๔. มีความรู้ความเข้าใจและฝึกทักษะการบริหารจัดการในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕. มีโครงการประกอบอาชีพเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพของตนเอง

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือประชาชนในพื้นที่อำเภอทุ่งช้าง

๑. ผู้ที่ไม่มีอาชีพ
๒. ผู้ที่มีอาชีพและต้องการพัฒนาอาชีพ

ระยะเวลา

จำนวน ๑๕ ชั่วโมง

ภาคทฤษฎี	๕	ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	๑๐	ชั่วโมง

รายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรการทำขนมไทย (ขนมดอกจอกสมุนไพร) จำนวน ๑๗ ชั่วโมง

ที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	ชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๑	ช่องทางการประกอบอาชีพ	๑.๑ ความสำคัญและประโยชน์ของการประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๑.๒ บอกความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๑.๓ แหล่งเรียนรู้การประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๑.๔ การตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน	๑. ความสำคัญและประโยชน์ของการประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๒. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน และการตัดสินใจเลือกประกอบการประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๓. ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกจิตรกรรมไทยพื้นฐาน วิธีใช้ และการเก็บอุปกรณ์ ๔. ความปลอดภัยในการใช้และการเก็บรักษา	๑. ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เอกสาร สถานประกอบการ สถานที่จัดจำหน่าย ๒. วิทยากรให้ความรู้การประกอบอาชีพอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพ แหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ทิศทาง การประกอบอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๓. สรุปความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	๓	-
๒	ทักษะอาชีพ	๒.๑ ชั้นเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกทักษะที่ต้องใช้ในจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๒.๒ การฝึกทักษะที่ต้องใช้ในจิตรกรรมไทยพื้นฐาน	๑. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ๒. วิธีการฝึกทักษะที่ต้องใช้ในจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๓. วิธีการเก็บรักษาผลงาน	๑. ศึกษาการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการฝึกทักษะที่ต้องใช้ในจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๒. ศึกษาแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๓. ฝึกทักษะการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอาชีพจิตรกรรมไทยพื้นฐาน ๔. ดำเนินการเรียนรู้และฝึกทักษะตามหลักสูตร เกี่ยวข้องกับการทักษะที่ต้องใช้ในจิตรกรรมไทยพื้นฐาน	-	๑๐

ที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	ชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๓	การบริหารจัดการในอาชีพ	๓.๑ การเลือกทำเลที่ตั้งร้าน ๓.๒ การคิดราคาต้นทุนและการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ๓.๓ การส่งเสริมการขาย	๑. การคำนวณพื้นที่และคำนวณราคาในการประกอบอาชีพ ๒. การประชาสัมพันธ์และการหาลูกค้า ๓. การควบคุมมาตรฐานของการบริการ ๔. การเจรจาต่อรองราคากับลูกค้า	๑. ศึกษาข้อมูลการตลาดและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดในชุมชน ประเทศและโลก จากสื่อต่างๆทั้งเอกสาร สื่อบุคคล สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆและแหล่งเรียนรู้ ๒. แบ่งกลุ่มศึกษาวิเคราะห์และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งหาแนวทางในการจัดการความเสี่ยง ๓. ฝึกปฏิบัติการคิดคำนวณ ต้นทุน-กำไร การจัดทำบัญชี การกำหนดราคา การส่งเสริม การขาย การกระจายสินค้า ๔. ร่วมกันอภิปราย / เสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในชั้นเรียน	๒	-
รวม (ทฤษฎี/ปฏิบัติ)					๕	๑๐

สื่อการเรียนรู้

๑. ศึกษาจากเอกสาร/ใบความรู้/อินเทอร์เน็ต
๒. ศึกษาจากวิทยากร
๓. การลงมือปฏิบัติ

การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีระหว่างเรียนและจบหลักสูตร
๒. การประเมินผลงานระหว่างเรียนจากการปฏิบัติ ได้ผลงานที่มีคุณภาพสามารถสร้างรายได้และจบหลักสูตร

การจบหลักสูตร

๑. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐